

М. Сoлице-то и вѣтрѣ-атъ бегатъ безъ крака, образѣ-атъ глeдa безъ очи, музыка-та пѣе безъ уста, часовникѣ-атъ и грѣмѣ-атъ безъ руцѣ, а корабли-те ѣздятъ безъ конѣ.

К. Не ся препирамъ, но кажи ми сега, кои са тѣзи чeтыри животни, кои-то не ся трудятъ за себе си; но за другиго?

М. Скъпи-те трупатъ богатство, а старцы-те ся женятъ за млади момы, птицы-те правятъ гнѣзда, магарета-та работятъ, пчели-те бератъ медъ, овцы-те носятъ вълна не за себе си, но за други-те животни.

К. А почекай азъ ще тя попытамъ по мѣдро. Можешъ ли ми каза, защо мышка-та ся нарича мышка; а пакъ въшка-та въшка?

М. Ако бы ся мышка-та наричала котка, то тя не бы была мышка; и ако бы могла въшка-та да подскача то бѣха я нарекли бѣха.

Книжникѣ-атъ ся засрамиръ, и началъ да ся сжрди; а послѣ го попыта съ гнѣвъ, съ кое ся извжрща приказанио-то дѣло?

М. Съ тридесѣта-та и една буква на азбука-та,

К. Като ся разсерди повече, каза: съ каковъ начинъ може да ся управлява народъ?

М. Съ умъ.